

Gandul zilei 01.02.2012

Cred ca drumul spre rai porneste de la cunoasterea de sine, de la a-ti vedea starea launtrica.

Fara Duhul Sfânt, avem o introspectie superficiala.

În lume, înainte sa am o întâlnire personala cu Domnul, nu-mi vedeam nici o carenta spirituala si aprecierile celor din jur, necunoscatori de Cuvânt, îmi întureau parerea despre mine.

Cu cât ne apropiem mai mult de Cuvântul Scripturii si încercam sa-l traim, cu atât ne vedem mai bine starea. E lucrarea Duhului Sfânt, care ne ajuta sa ne cunoastem cu adevarat.

Sa lasam Duhul Sfânt sa ne vorbeasca!

Din pacate, uneori credem ca mersul la Biserica si slujirea ne protejeaza, suntem scutiti de introspectii, ne-am predat Lui si este de ajuns, avem destinatie sigura.

Am ramas uimita dupa discutia cu cineva, care-si exprima adâncă multumire pentru starea lui. Se vedea la superlativ. Si asta de fiecare data. Nici o problema cu sinele.

Vamesul care se batea cu pumnul în piept si zicea „Doamne, ai mila de mine, pacatosul„(Luca17:13) mai lesne a fost socotit neprihanit decât fariseul îndreptatit.

Eu ma lupt cu „vulpi mici", care-mi dau batai de cap si ma plâng celor apropiati de neputintele mele. Asa si vad acest drum: o continua framântare, o batalie încrâncenata, în care nu pot fi multumit cu mine, o continua ruga si „audienta" la Domnul, o ardere. Sa fim flacari arzând pentru Domnul, mereu cautând desavârsirea. Sa nu permitem nici o urma de fariseism. Sa ne recunoastem starea, plângând înaintea Domnului. Sa-L slujim c-o inima sincera, caci chiar dac-o ascundem oamenilor, El o cunoaste cel mai bine si dupa ea ne judeca.